

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Michala Mazance a soudců JUDr. Petra Příhody a JUDr. Jana Passera v právní věci žalobce: **M. D.**, zastoupeného JUDr. Evou Rujbrovou, advokátkou, se sídlem Ulrychova 5, Brno, proti žalovanému: **Finanční ředitelství v Brně**, se sídlem náměstí Svobody 4, Brno, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 12. 2005, čj. 6686/04/FŘ 110-0107, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 29. 7. 2008, čj. 29 Ca 51/2006 - 53,

t a k t o :

Návrh žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti **s e z a m í t á .**

O d ů v o d n ě n í :

Finanční úřad Brno II. dodatečně vyměřil žalobci rozhodnutím ze dne 18. 5. 2004, čj. 91630/04/289915/7008, daň z příjmů fyzických osob za zdaňovací období roku 2000 ve výši 5 227 244 Kč. Žalovaný rozhodnutím ze dne 28. 12. 2005, čj. 6686/04/FŘ 110-0107, zamítl odvolání žalobce proti dodatečnému platebnímu výměru. Žalobce napadl rozhodnutí žalovaného žalobou u Krajského soudu v Brně, který ji rozsudkem ze dne 29. 7. 2008, čj. 29 Ca 51/2006 - 53, zamítl. Žalobce (stěžovatel) brojil proti rozsudku krajského soudu kasační stížností.

V závěru kasační stížnosti stěžovatel požádal o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti s tím, že by mu výkon rozhodnutí žalovaného způsobil nenahraditelnou újmu. Toto tvrzení však stěžovatel nijak nerozvedl, konkrétní důvody, pro něž by výkon rozhodnutí žalovaného vedl k nenahraditelné újmě neupřesnil a ostatně ani hrozbu a podstatu této újmy nijak nespecifikoval. Nejvyšší správní soud vyzval stěžovatele usnesením ze dne 17. 10. 2008, čj. 8 Afs 80/2008 - 73, k doplnění návrhu na přiznání odkladného účinku o konkrétní důvody, pro které by pro něj výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí krajského soudu znamenaly nenahraditelnou újmu.

Stěžovatel v doplnění návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti uvedl, že nenahraditelnou újmu, kterou by mu výkon rozhodnutí žalovaného mohl způsobit, spatřuje ve skutečnosti, že dodatečně vyměřená daň je takové výše, že její neprodlené vymáhání by jej zcela jistě uvedlo do existenčních obtíží s nezvratnými důsledky pro jeho osobu a rodinu. Poukázal přitom na usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 12. 2005, čj. 2 Afs 77/2005 - 96, s tím, že v citované věci byl kasační

stížnosti přiznán odkladný účinek z důvodu reálné hrozby zániku stěžovatele jako subjektu práv v důsledku neprodleného vymáhání daňového nedoplatku ve výši 600 000 Kč. V případě stěžovatele jako fyzické osoby reálný zánik nehrozí, nicméně nepřiznání odkladného účinku kasační stížnosti pro něj bude mít podobné likvidační účinky, včetně hrozícího úpadku a zásadního ohrožení jeho budoucího podnikání, neboť vyměřená daň přesahuje částku 5 000 000 Kč. Stěžovatel dodal, že s ohledem na to, že je fyzickou osobou, je nutno brát zřetel i na zřejmé infamující následky případného prohlášení konkurzu na jeho osobu, které by nepřekonal ani případným úspěchem v řízení o kasační stížnosti.

Žalovaný se k návrhu na přiznání odkladného účinku nevyjádřil.

Nejvyšší správní soud přistoupil k posouzení důvodnosti návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Podle § 107 s. ř. s. kasační stížnost nemá odkladný účinek; Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat; přitom užije přiměřeně § 73 odst. 2 až 4 s. ř. s. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. soud přiznává odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nenahraditelnou újmu a přiznání odkladného účinku se nedotkne nepřiměřeným způsobem nabytých práv třetích osob a není v rozporu s veřejným zájmem.

Nejvyšší správní soud nedospěl po zvážení argumentů stěžovatele k závěru, že podmínky pro přiznání odkladného účinku nejsou splněny.

Je třeba mít na paměti mimořádnou povahu institutu odkladného účinku: kasační stížnost proti rozhodnutí soudu ve správním soudnictví není řádným opravným prostředkem, u nějž by bylo možno odkladný účinek očekávat. Přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti prolamuje Nejvyšší správní soud před vlastním rozhodnutím ve věci samé právní účinky pravomocného rozhodnutí krajského soudu, na které je třeba hledět jako na zákonné a věcně správné, dokud není jako celek zákonným postupem zrušeno. Přiznání odkladného účinku proto musí být vyhrazeno pro ojedinělé případy, které zákonodárce opsál slovy o nenahraditelné újmě.

Stěžovatel uvedl, že by pro něj důsledky výkonu rozhodnutí žalovaného znamenaly hrozbu úpadku a ohrožení podnikání, neboť mu byla dodatečně vyměřena daň ve výši přesahující 5 000 000 Kč, a případné prohlášení konkurzu by pro něj mělo infamující následky. Nejvyšší správní soud ovšem připomíná, že ve věci návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nese stěžovatel důkazní břemeno ohledně hrozby nenahraditelné újmy, tj. újmy nenapravitelné a nezvratné. Přiznání odkladného účinku je přitom vázáno nikoliv na pouhou možnost vzniku újmy, nýbrž na újmu, která by následkem výkonu či účinků napadeného rozhodnutí s velkou pravděpodobností nastala.

Rozhodnutí o přiznání či nepřiznání odkladného účinku kasační stížnosti nelze opřít pouze o to, zda soud kasační stížnosti vyhověl či ji zamítl a zda v konečném důsledku takového rozhodnutí bude stěžovatel ohrožen na své blíže nespecifikované finanční situaci v podnikání. Odkaz stěžovatele na usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 12. 2005, čj. 2 Afs 77/2005 - 96, není přílehlavý. V citované věci byla žádost o přiznání odkladného účinku odůvodněna nepříznivou ekonomickou situací stěžovatele,

kteřá byla Nejvyššímu správvnímu soudu doložena v návaznosti na újmu způsobenou žadateli o odkladný účinek povodněmi. V nyní posuzované věci ovšem stěžovatel svou konkrétní ekonomickou situaci nikterak nepopsal a tím méně pak dokládal. K výzvě soudu doplnil stěžovatel návrh na přiznání odkladného účinku o obecně naznačené hrozby, které mohou z výkonu rozhodnutí plynout, ty však nezasadil do kontextu jeho vlastních majetkových a výdělkových poměrů. V důsledku toho stěžovatel nespecifikoval a tedy ani neprokázal újmu, která by právě jemu hrozila.

Jelikož stěžovatel neprokázal, že by výkon rozhodnutí žalovaného vedl ke vzniku nenahraditelné újmy, soud se již nezabýval tím, zda by se přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nedotklo nepřiměřeným způsobem nabytých práv třetích osob a zda není v rozporu s veřejným zájmem.

Nejvyšší správvní soud proto návrh stěžovatele na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti zamítl.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 31. prosince 2008

JUDr. Michal Mazanec
předseda senátu